

[Bendix.]

Jeg vil gerne sige, at vi naturligvis i det konservative folkeparti har regnet overordentlig meget på finansministerens forslag, nok lige så meget som finansministeren selv. Hvis vi tager den 13. alm. vurdering som udgangspunkt — og det er den vurdering, der gælder for ca. 2/3 af parcelhusene — er det sådan, at hvis parcelhuset er vurderet til 200.000 kr., vil ejeren, hvis han har en marginalskatteprocent på 55, over en 3-årig periode få forringet sin familieøkonomi med fra 2.000 kr. til ca. 4.000 kr. Dette er naturligvis ikke upåvirket af, hvilke låneforhold den pågældende ejer lever med. Der gælder det i hvert fald for de laveste indkomstgrupper, som har de laveste marginalskatteprocenter, at jo højere gældssætning de har, des mindre slemt bliver det. Men det er vel ikke en tendens, vi kan være særlig begejstrede for.

Hvis vi så tager den 14. alm. vurdering, som gælder for den sidste tredjedel af parcelhusene, og tager et parcelhus, der er vurderet til 300.000 kr., vil en ejer med en marginalskatteprocent på 65 og en relativt høj belåning få sin familieøkonomi forringet med i første omgang ca. 4.000 kr., stigende til og godt og vel 4.500 kr.

Det, som i øvrigt er karakteristisk for forslagene, er altså, at de er påvirkelige af gældssætningen på en måde, som ikke kan være tilfredsstillende. Markant er det, at med relativt lave marginalskatteprocenter, procenterne „i midten“, som vi er vant til at operere med, vil situationen være ringere for den, som har en lav gæld, og bedre for den, som har en høj gæld.

Nu kan selvfølgelig ministeren komme herop og sige, at tal i en størrelsesorden 4.000-5.000 kr., som jeg her har nævnt — vi kender jo yderligheder, som er langt mere vidtgående i økonomisk henseende — ikke betyder alverden. Dertil vil jeg sige: jo, det vil i mange familier betyde alverden, når man tager den stramme familieøkonomi i betragtning, som mange lever med i et samfund, der må karakteriseres som et udpræget højskattesamfund. Her understreger jeg nok en gang sammenhængen mellem det boligpolitiske og det skattepolitiske og fastslår nok en gang, at vi kun vil kunne medvirke til visse stigninger i den gennemsnitlige boligudgift mod, at vi får et fald i den

direkte beskatning, et synspunkt som jeg gang efter gang har gjort rede for.

Må jeg videre sige, at ministerens forslag arbejder med en teknik, som vi igennem en række år har kendt og betjent os af, og som vel egentlig kun har den dyd, at den er velafprøvet. Vi er af den opfattelse, at den teknik, man betjener sig af her, ikke giver nogen varig tryghed i parcelhuset. Det hænger sammen med kombinationen offentlig vurdering og lejeværdiberegning, og vi ønsker den kombination brudt. Vi er interesseret i under de forhandlinger, som nu skal følge, at drøfte, under hvilken form vi helt eller delvis vil være i stand til at afskaffe lejeværdi af egen bolig.

Det næste område, der omfattes af regeringens lovforslag eller buket er spørgsmålet om, hvordan lejefastsættelsen skal finde sted i de nu huslejerregulerede områder. Lad mig med det samme slå fast, at vi ikke kan gå med til at indføre restriktioner i områder, hvor disse ikke findes i dag, og at vi ligeledes har ganske absolutte synspunkter vedrørende lejefastsættelsens endelige og fuldstændige frigørelse i løbet af en kortere år-række. Jeg gentager: vi kan ikke medvirke til en ordning, som betyder, at der indføres restriktioner i områder, hvor der ikke findes restriktioner, for huslejefastsættelsen, og vi kan ikke medvirke til en ordning, der ikke betyder fuldstændig afvikling af huslejerestriktionerne over en relativt kort periode.

Regeringens forslag bygger i øvrigt på den forligsskitse, som ejere og lejere har lavet, og det kan vi være tilfredse med. Men vi kan ikke acceptere, at der i forslaget ikke er en klar målsætning i retning af en definitiv liberalisering. Vi har lagt mærke til, at lovforslaget i en enkelt passage åbner en mulighed for liberalisering, men vi mener, at det er for upræcist og for uklart.

Vi mener i øvrigt ikke, der er grundlag for huslejerestriktioner i Danmark i dag. Men vi er villige til at acceptere en overgangsordning fra det restriktionsprægede til noget ganske liberalt, og når vi er igennem denne overgangsperiode, skal lejerbeskyttelsen være den permanente lejelovs beskyttelsesregel.

Regeringen har på et enkelt punkt bevæget sig uden for det, de to parter har aftalt, idet regeringen foreslår et bidrag til det offentlige på i første omgang 1 pct. af vurde-